

Nechtěl jsem svoji práci o železnici v Podorlicku psát jako jiní podobní autoři. Jejich tématem je jedna hlavní trať, jedna lokálka a té se drží. Představují nám její vznik i proměny během času. Jiný přístup představují knihy Stanislava Hendrycha, Tomáše Fuchsy a Aleše Filipa, kteří se věnují celé oblasti Podorlicka. I já jsem si nevybral jsem jen jednu trať, ale vybral jsem si celou oblast Podorlicka. Pravda, není to Podorlicko přesně geografické, ale Podorlicko vymezené železničními tratěmi. Po kolejích je vytyčeno městy Náchod, Týniště nad Orlicí, Choceň, Ústí nad Orlicí, Česká Třebová, Zábřeh, Hanušovice, Králíky a po státních hranicích opět do Náchoda. Mé Podorlicko je větší než to geografické, zabírá i část Moravy, ale mám v něm přesně dané hranice.

Měl jsem štěstí, že jsem si sám nemusel prošlapávat cestu. Tu už přede mnou prošel Stanislav Hendrych ve své práci Stopou dějin železnic v Podorlicku. Tato úžasná kniha je velkým vzorem a cenným zdrojem nejen pro mne, ale i pro všechny ostatní autory, kteří se zabývají železnicemi v Podorlicku. Některé odkazy na prameny však nejdou použít, některé věci lze najít jen zde, přesto je Hendrychova práce naprosto zásadní.

Hendrych předkládá kromě stávajících tratí i množství neuskutečněných projektů. Těmto projektům se, nejen zde, ale nevěnuje tolik pozornosti, kolik by si zasloužily. Píše se jen o železnicích skutečně postavených a neuskutečněné projekty se přidávají jen jako zvláštnost, zajímavost, kuriozita. Tak jsem nechtěl psát. V celé oblasti Podorlicka jsem se snažil sledovat veškeré snahy o vznik železnic. Postavil jsem všechny projekty, uskutečněné i neuskutečněné na stejnou startovací čáru, snažil jsem se věnovat všem stejnou pozornost. Psal jsem tak, aby čtenář, neznalý místních poměrů, do poslední chvíle nevěděl, zda se projekt skutečně podařilo uskutečnit. Snad se mi to podařilo, bohužel za cenu roztržitého děje.